

276. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 21 maja 1921 r. o stosowaniu w roku 1921 postanowień ustawy z dnia 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz.	675
277. Obwieszczenie z dnia 28 kwietnia 1921 r. w sprawie sprostowania omyłek druku w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 marca 1921 r.	676

269.

U s t a w a

z dnia 10 maja 1921 roku

o rejestracji i stemplowaniu tytułów długu przedwojennego Austrii i Węgier.

Art. 1. Zarządza się rejestrację i ostemplowanie tytułów długu Austrii i Węgier, wydanych do dnia 28 lipca 1914 roku włącznie, a znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, oraz rejestrację takichże tytułów, znajdujących się zagranicą, a będących własnością obywateli, instytucji i władz polskich.

Art. 2. Osoby i instytucje, będące właścicielami tytułów, wskazanych w art. 1, lub mające rzeczony tytuły w swem przechowaniu lub zarządzie, obowiązane są przedstawić je w terminie dwumiesięcznym, od dnia rozpoczęcia rejestracji, na podstawie niniejszej ustawy we właściwych miejscach rejestracji. Termin rozpoczęcia rejestracji i stemplowania wyznaczy Minister Skarbu.

Art. 3. Po przeprowadzeniu przez Komisję Odszkodowań, w myśl art. 203 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Austrią, podpisanego w Saint Germain en Laye 10 września 1919 r., podziału długu austriackiego, zaciągniętego do dnia 28 lipca 1914 r. włącznie, na zabezpieczony specjalnymi obiektami majątkowymi i niezabezpieczony, Minister Skarbu wyda, zgodnie z postanowieniem ust. 3 aneksu do tegoż art. 203, zarządzenie celem przejęcia odpowiedzialności za tytuły niezabezpieczonego długu państwowego austriackiego, ostemplowane i zarejestrowane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, oraz za tytuły tegoż długu, zabezpieczonego obiektami majątkowymi, przejętymi przez Rzeczpospolitą Polską.

Takie samo zarządzenie wyda Minister Skarbu, po przeprowadzeniu przez Komisję Odszkodowań podziału tytułów długu państwowego węgierskiego, zaciągniętego do dnia 28 lipca 1914 r., w myśl art. 186 Traktatu Pokoju między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Stowarzyszonymi a Węgrami, a podpisanego w Trianon 4 czerwca 1920 r., odnośnie do tytułów tego długu, zgodnie z postanowieniem ust. 3 aneksu do tegoż art. 186.

Art. 4. Obywatele polscy i instytucje, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, będący właścicielami tytułów, wskazanych w art. 1, a nie znajdujących się w ich osobistym władaniu, zgłaszają te tytuły we właściwych miejscach rejestracji i otrzymują odpowiednie zaświadczenia, na których podstawie tytuły zgłoszone ulegają dodatkowemu ostemplowaniu, za ich przedstawieniem, niezależnie od upływu terminu rejestracji i ostemplowania, w terminie dodatkowym, ustalonym w drodze rozporządzenia.

Art. 5. Władze i urzędy państwowe polskie, które objęły agendy po b. władzach i urzędach austriackich, położonych na obszarach, wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawiają do rejestracji spisy walorów, podpadających pod działanie niniejszej ustawy, które zostały przez odnośne władze i urzędy austriackie wywiezione i dotąd nie zwrócone. Postanowienie art. 4 o dodatkowym ostemplowaniu zgłoszonych walorów ma zastosowanie do walorów, zarejestrowanych na zasadzie niniejszego artykułu.

Art. 6. Dokonanie rejestracji i ostemplowania walorów, wskazanych w art. 1, powierza się:

- a) władzom i urzędom skarbowym;
- b) instytucjom kredytowym, które będą do tego upoważnione.

Zagranicą rejestrację powierza się konsulatom i przedstawicielstwom Rzplitej Polskiej.

Art. 7. Niewykonanie obowiązku, wymienionego w art. 2, odnośnie do tytułów, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, pociąga za sobą konfiskatę nieprzedstawionego tytułu, na zasadzie orzeczenia władzy skarbowej.

Art. 8. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zabrania się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wszelkiego obrotu niestemplowanymi tytułami długu Austrii i Węgier, wydanymi do dnia 28 lipca 1914 r., oraz wywozu walorów, wskazanych w art. 1, zagranicę.

Przekroczenie przepisów powyższego ustępu pociąga za sobą konfiskatę przedmiotów przekroczenia, niezależnie od kar, mogących przypadać na zasadzie innych przepisów, w szczególności zaś przepisów, wydanych lub mogących być wydanymi w przyszłości na podstawie ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. w przedmiocie udzielenia Rządowi pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920 № 56 poz. 347).

Do orzekania są upoważnione na obszarze b. zaboru austriackiego sądy karne do spraw skarbowych, na obszarze b. zaboru rosyjskiego — sądy pokoju i na obszarze b. zaboru pruskiego — sądy administracyjne.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości oraz z Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego, a w b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości oraz z Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *Steczkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Sapięha*

Minister Sprawiedliwości: w z. *Dr. Jan Morawski*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: *W. Kucharski*

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego: w z. *J. Karśnicki*